

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 27 juni 2017 met nummer RvVb/A/1617/0982
in de zaak met rolnummer RvVb/1415/0688/SA/0639

Verzoekende partij	de heer Benny ROSSEELS vertegenwoordigd door advocaat Luc COLLIN met woonplaatskeuze op het kantoor te 3200 Aarschot, Gijmelsesteenweg 81
Verwerende partij	DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het departement RWO, afdeling Vlaams-Brabant vertegenwoordigd door advocaat Marc VAN BEVER met woonplaatskeuze op het kantoor te 1850 Grimbergen, P. Woutersstraat 32 bus 7
Tussenkommende partij	de nv AQUAFIN vertegenwoordigd door advocaat Isabelle COOREMAN met woonplaatskeuze op het kantoor te 1082 Brussel, Keizer Karellaan 586 bus 9

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 15 juli 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 8 juni 2015.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het realiseren van rioleringswerken die gepaard gaan met het opbreken en herstellen van 2 straten, de aanleg van fietspaden en 3 terreinen voor grondverbetering op de percelen gelegen te 3390 Tielt-Winge, Beurtstraat, Boekhoutstraat, Reststraat, Rillaarseweg, Zandstraat en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 127N, 128B, 136A, 141F, 141H, 142Y, 200H, 201F, 210P, 219B, 230B, sectie B nummers 712R, 720E, 721A, 722, sectie F nummers 119A, 240D, 426L6, 462C1, 462D1, 462E7, 462M7, 462S4, 70 en 71.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 18 september 2015 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkommende partij met een beschikking van 4 november 2015 toelating om in de debatten tussen te komen.

2.

De Raad verwerpt met een arrest van 15 december 2015 met nummer RvVb/S/1516/0346 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij dient tijdig een verzoek tot voortzetting in.

3.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient een laatste nota in. De tussenkomende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 14 maart 2017.

Advocaat Luc COLLIN voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Marc VAN BEVER voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Wouter VAASSEN *loco* advocaat Isabelle COOREMAN voert het woord voor de tussenkomende partij.

4.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De tussenkomende partij dient op 2 oktober 2013 bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor de aanleg van een collector en wegeniswerken, met name:

“De aanleg van een 2 DWA-leiding in de Reststraat en Boekhoutstraat.

De aanleg van een RWA-leiding in de Reststraat, Boekhoutstraat en Beurtstraat.

Het herprofileren van bestaande baangrachten.

Het verbreden van bestaande baangrachten.

Het plaatsen van stuwconstructies met knijp in grachten voor uitbouw regenwaterbuffering.

De volledige opbraak en herstel in de oorspronkelijke toestand van de twee zijstraten Reststraat.

De plaatselijke opbraak en herstel van halve rijweg in Boekhoutstraat en Beurtstraat.

De volledige opbraak en wegherinrichting van de Reststraat.

De aanleg van fietspaden in cementbeton in de Reststraat.

Voorbereiden van de werken, rooien van beplanting en opbraak van de bestaande riolering.”

De verzoekende partij heeft haar woonplaats in de Lindestraat 5 te Tielt-Winge. Dit perceel vormt één geheel met de percelen gelegen aan de Boekhoutstraat en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 200H en 201F. Laatstgenoemde percelen zijn eigendom van de verzoekende partij en vormen onder meer het voorwerp van de bestreden beslissing doordat hierop een collector aangelegd zal worden. Op de eigendom van de verzoekende partij wordt een tijdelijke erfdienstbaarheid gevestigd voor de aanleg van die collector door het ministerieel besluit van 11

maart 2015 waarbij de oprichting van rioolwaterzuiveringsinfrastructuur in de gemeente Tiel-Winge van openbaar nut wordt verklaard. Tegen dit ministerieel besluit heeft de verzoekende partij een vordering tot vernietiging ingesteld bij de Raad van State. Bij arrest van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, van 9 september 2016 werd de afstand van geding geacteerd aangezien de verzoekende partij na het negatief verslag van de heer Auditeur, geen voortzetting van de procedure heeft gevraagd.

2.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Aarschot-Diest', vastgesteld met koninklijk besluit van 7 november 1978 in agrarisch gebied, parkgebied, woongebied met landelijk karakter en natuurgebied.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 19 november 2013 tot en met 18 december 2013, worden zeven bezwaarschriften ingediend. De verzoekende partij heeft geen bezwaar ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij brengt op 18 november 2013 een gunstig advies uit.

De dienst Waterlopen van de provincie Vlaams-Brabant brengt op 20 november 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het agentschap voor Natuur en Bos brengt op 5 december 2013 een deels gunstig, deels ongunstig advies uit. Dit advies luidt als volgt:

“ ...

Bespreking stedenbouwkundige vergunning

De aanvraag betreft rioleringswerken en wegeniswerken. Doel is om het afvalwater van de Beurtstraat, de Reststraat en de Boekhoutstraat te verzamelen en door te voeren naar de RWZI aan de Rillaarseweg. De collector wordt deels in en deels langs bestaande wegenis voorzien. Het project voorziet voor de buffering van regenwater zeer veel aanpassingen aan bestaande grachten en de aanleg van nieuwe brede buffergrachten.

Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft hierbij volgende bemerkingen:

- *Voor de buffergrachten aan de Boekhoutstraat wordt mogelijk betuining voorzien in agrarisch gebied. In open ruimte gebied pleit ANB voor een natuurtechnische afwerking van buffergrachten, met indien nodig zachtere hellingen.*
- *Aan de Beurtstraat worden 2 nieuwe buffergrachten voorzien in VEN en habitatrichtlijngebied. ANB heeft zich in een vroege fase akkoord verklaard met de aanleg van buffergrachten ter plaatse voor zover het doortrekken van bestaande grachten betrof. Bij de plannen voorgelegd op het ambtelijk bekkenoverleg en in de ecologische toetsing werden voor de nieuwe grachten afmetingen opgegeven van 3 m kruinbreedte en 1,25m diepte. Op basis van de momenteel ingediende plannen stelt ANB vast dat deze grachten niet minder diep ontworpen zijn, maar in kruinbreedte wel verdubbeld zijn, terwijl de bijkomende toetsing naar het mogelijk verdrogend effect van deze grachten zoals gevraagd in het advies van 12 juli 2012 niet gebeurd is. Bij een kruinbreedte van 6m dient bovendien ook het direct ruimtebeslag van mogelijk waardevolle vegetaties in rekening gebracht te worden in een ecologische effect-beoordeling.*
- *Uit de ecologische toetsing blijkt dat de invloed van de bemaling, nodig voor de aanleg van de collector, zich niet overal beperkt tot de breedte van de wegenis, maar zich integendeel ook tot in het VEN en habitatrichtlijngebied uitstrekt. Een bijkomende milderende maatregel is hier noodzakelijk. Ook op dit punt werd de ecologische*

toetsing niet aangevuld. ANB stelt bijgevolg voor om de uitvoeringsperiode hiervoor te voorzien in het vroege najaar.

- *Bij de herprofilering van de buffergracht aan de Reststraat (plan 2-7.5) worden enkele bomen (o. a. knotwilg) gerooid. Het Agentschap voor Natuur en Bos vraagt voor deze bomen een heraanplanting met inheemse soorten (wilg, zomereik, zwarte els, ...) om de landschappelijke en ecologische waarde van de omgeving zo min mogelijk te verstoren.*

Conclusie

Op basis van bovenstaande uiteenzetting verleent het Agentschap voor Natuur en Bos een gunstig advies, met uitzondering van de buffergrachten aan de Beurtstraat, mits naleving van de volgende voorwaarden:

- *Heraanplant van de bomenrij aan de Reststraat (plan 2-7.5) met inheemse soorten;*
 - *Uitvoeringsperiode voor de aanleg van de collectordelen grenzend aan VEN en habitatrichtlijngebied beperken tot het vroege najaar.*
- ..."*

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tielt-Winge brengt op 14 april 2015 het volgende voorwaardelijk gunstig advies uit:

*" ...
GUNSTIG advies wordt verleend. De gracht ter hoogte van het kadastraal gesitueerd perceel te Tielt-Winge, 1e afdeling, sectie A, nummer 141F werd aangeduid als 'gracht te dempen', deze moet behouden en open blijven'.
..."*

De verwerende partij beslist op 8 juni 2015 de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

*" ...
Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften
Volgens Art. 4.4.7. §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan in een vergunning voor
handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuren of voorzieningen tot gevolg hebben.*

Het uitvoeringsbesluit bij dit artikel is het "Besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester" (wiz. bvr 20/07/2012).

Volgens Art. 3 §1 van dit besluit worden als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, als vermeld in artikel 4.4.7 §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de handelingen beschouwd die betrekking hebben op:

7° de aanleg, wijziging of uitbreiding van ondergrondse voor het openbaar net bedoelde leidingen en voorzieningen voor het verzamelen en afvoeren van hemel-, oppervlakte- en afvalwaters en bijbehorende kleinschalige infrastructuur zoals controlepunten, pomp- en overslagstations.

Volgens Art. 3 §2 van dit besluit kunnen ter aanvulling van paragraaf 1 de volgende handelingen van algemeen belang beschouwd worden als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, als vermeld in artikel 4.4.7, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening :

3° handelingen met betrekking tot bestaande of geplande openbare waterwegen of waterlopen, met inbegrip van de bijbehorende infrastructuur, zoals :

- a) de aanleg van bufferbekkens met een oppervlakte kleiner dan 1 ha;*
- b) de aanleg van overstromingsgebieden, beperkt tot een oppervlakte kleiner dan 5 ha als de aanleg ervan de bestemming van het gebied in het gedrang kan brengen;*
- c) de aanleg van oeverzones;*
- d) de herinrichting en hermeandering van waterlopen;*
- e) het opheffen van vismigratieknelpunten, het aanleggen of herstellen van faunapassages;*
- f) de handelingen met betrekking tot de berging of buffering voor rioleringsstelsels en regenwaterleidingen;*

De handelingen, vermeld in § 2, eerste lid, die niet onder paragraaf 1 vallen, mogen niet worden uitgevoerd in een ruimtelijk kwetsbaar gebied tenzij die handelingen gelet op hun aard, ligging en oppervlakte geen significante impact hebben op het ruimtelijk kwetsbaar gebied."

Al de voorziene werken in agrarisch gebied, parkgebied en natuurgebied vallen onder bovenstaande afwijkingsbepalingen.

De evaluatie naar de impact van het project gebeurt verder bij "Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening" verderop in de beslissing.

...

HET OPENBAAR ONDERZOEK

...

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen: Aquafin heeft de plannen aangepast naar aanleiding van de geformuleerde bezwaren.

Artikel 4.3.1. VCRO bepaalt dat een aanpassing van de plannen slechts mogelijk is wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° de wijzigingen doen geen afbreuk aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;*
- 2° de wijzigingen komen tegemoet aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend of hebben betrekking op kennelijk bijkomstige zaken;*
- 3° de wijzigingen brengen kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich mee.*

Aan de 3 voornoemde voorwaarden is voldaan. De beperkte wijzigingen zijn doorgevoerd naar aanleiding van de resultaten van het gevoerde openbaar onderzoek, geformuleerde adviezen en schenden geen rechten van derden:

- In de Beurtstraat werden in de oorspronkelijke plannen buffergrachten voorzien aan de zuidzijde van de rijweg. Omwille van onderstaande redenen werden deze buffergrachten uit het dossier verwijderd:*
 - o Het Agentschap Natuur en Bos een gunstig advies verleend voor het project, met uitzondering van de buffergrachten in de Beurtstraat.*
 - o Bezwaarschriften ingediend in kader van deze buffergrachten in de Beurtstraat.*

- *Indien deze buffergrachten niet worden aangelegd, wordt er nog steeds voldoende buffering gerealiseerd om te voldoen aan de voorwaarde opgelegd door de dienst waterlopen van provincie Vlaams-Brabant:*
 - *Opgelegd te realiseren buffervolume: 1.283 m3*
 - *Gerealiseerd buffervolume: 1.440 m3 (excl. Buffergrachten beurtstraat)*
- *In de Boekhoutstraat tussen dwarsprofielen 11 en 18 werd de ligging van de nieuwe DWA-collector verschoven om het drainagestelsel in het landbouwperceel zoveel mogelijk te vrijwaren. Concreet houdt dit in dat de collector over een grotere lengte onder de rijweg ligt en waar de collector in het landbouwperceel ligt, is een bijkomende inspectieput voorzien om de grens van het perceel zoveel mogelijk te volgen.*
- *In de Boekhoutstraat, tegenover woningen nr. 17 - 27E, werd een buffergracht voorzien langsheen de rijweg. Naar aanleiding van een bezwaarschrift werd de breedte van de gracht langsheen de rijweg gereduceerd tot een klassieke baangracht. Aan de westzijde van dit perceel wordt een brede gracht voorzien om het gelijke volume te behalen.*

...

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets.

Het voorwerp van de aanvraag is gelegen langs de waterlopen van derde categorie Beurtsebeek nr. 3.125/111 en Hommelsebeek nr. 3.045/111. Deze waterlopen zijn niet gelegen binnen de omschrijving van een watering. Volgens de watertoetskaart is het voorwerp van de aanvraag deels gelegen in een risicozone voor overstromingen.

Voor zover de dienst waterlopen van de provincie Vlaams-Brabant kan opmaken uit de documenten die bij de aanvraag gevoegd zijn, kan het voorwerp van de aanvraag een effect hebben op de bescherming tegen wateroverlast en overstromingen. Dit effect moet beperkt worden door de eerder vermelde voorwaarden in de vergunning op te nemen, alsnog het advies van de dienst Waterlopen van de provincie Vlaams-Brabant.

Het voorwerp van de aanvraag is alsdan in overeenstemming met de doelstellingen en beginselen, bepaald in artikel 5 en 6 van het decreet op het integraal waterbeleid.

MER-SCREENING

Het ontwerp komt niet voor op de lijst gevoegd als bijlage I van het Project-MER-besluit en evenmin op de lijst gevoegd als bijlage III van het Project-MER (zie ook bijlage II van de Europese richtlijn 85/337/EEG).

Geluidshinder zal slechts tijdelijk optreden tijdens de uitvoeringswerken.

Geurhinder moet door correct gebruikte en onderhouden machines beperkt.

Wegeniswerken zullen tijdelijk voor hinder zorgen. Deels afgesloten wegen en/of omleidingen moeten de bereikbaarheid van elke locatie toch nog mogelijk maken.

Water: zie watertoets

Wat fauna en flora betreft kan verwezen worden naar het gunstig advies met voorwaarden van het Agentschap voor Natuur en Bos.

Mede gezien dit advies van ANB en het voorwaardelijke gunstig advies van de waterbeheerder mag redelijkerwijs aangenomen worden dat geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn op mens en omgeving.

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Artikel 4.3.2 §2 van de VCRO bepaalt het volgende:

[...]

Artikel 1.1.4 van de VCRO stelt:

[...]

De geplande wegeniswerken zijn geheel op openbaar domein gelegen, het betreft de Reststraat, de Boekhoutstraat en de Beurtstraat. De Boekhoutstraat en Beurtstraat worden hersteld volgens de bestaande toestand, dit is een cementbetonverharding. De Reststraat bestaat in bestaande toestand uit een rijweg in cementbeton en heeft aan de noordzijde een fietspad in rood beton. In de ontworpen toestand wordt hier een rijweg voorzien is asfalt van 5,00 m breed opgesloten tussen lijnvormige elementen in beton en een verhoogd aanliggend fietspad aan weerszijde in rode cementbeton. De twee zijstraten van de Reststraat worden hersteld volgens de bestaande toestand.

In de Reststraat en Beurtstraat wordt de riolering volledig onder de rijweg aangelegd. In de Boekhoutstraat is deze grotendeels in de naastliggende weilanden gelegen. Enkel ter hoogte van de bebouwing komt deze onder de rijweg terecht.

De grachten voor de buffering in de Boekhoutstraat worden aangelegd ter hoogte van de bestaande grachten langsheen de landbouwpercelen van de Boekhoutstraat. Deze grachten worden plaatselijk verbreed.

De ruimtelijke impact van de gevraagde werken is quasi nihil: de Reststraat wordt ietwat breder, enkele grachten worden verbreed. Door de nieuwe infrastructuur is er geen mobiliteitsimpact. Aan cultuurhistorische aspecten wordt niet geraakt. Het reliëf wordt niet gewijzigd.

De terreinen voor grondverbetering worden na de werken hersteld in de oorspronkelijke toestand.

De betrachte buffergrachten aan de Beurtstraat zijn gelegen in natuurgebied. Deze worden echter, gezien het bindende standpunt van het Agentschap voor Natuur en Bos, uit de beslissing gesloten.

Alle andere werken in parkgebied en agrarisch gebied situeren zich in de wegzate van of ter hoogte van wegenissen of bestaande grachten. In de Boekhoutstraat zijn deze ondergronds en deels gelegen in het agrarisch gebied. De impact op deze gebieden is bijgevolg nihil. Aldus kan middels de toepassing van art. 4.4.7. §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening afgeweken worden van de bestemmingsvoorschriften van het voornoemde gewestplan.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt een belang te hebben dat rechtstreeks, persoonlijk, zeker, actueel en geoorloofd is. Zij merkt op dat het perceel waar zij woont, één geheel vormt met de percelen met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 200H en 201F die onder meer het voorwerp vormen van de bestreden beslissing en waar zij eveneens eigenaar van is.

De verzoekende partij stelt hinder te zullen ondervinden door de vestiging van een tijdelijke erfdienstbaarheid op haar perceel voor de aanleg van de collector. Ingevolge die erfdienstbaarheid zal er vervuiling ontstaan op haar perceel en zal zij gestoord worden in het actueel en toekomstig gebruik ervan. Verder stelt zij dat er moeilijk te herstellen schade zal worden aangebracht aan haar tuin aangezien zij een genivelleerd, ingezaaid en onderhouden gazon heeft. Tevens voert zij aan beroofd te zullen worden van het genot van haar eigendom en zal er vanzelfsprekend een belangrijke waardevermindering ontstaan.

Tot slot wijst de verzoekende partij er op dat zij beroofd zal zijn van het rustig genot van het gedeelte van haar eigendom waar de infrastructuur zal worden gebouwd omdat dit grondoppervlak ingevolge de werken nog maar mag worden blootgesteld aan een beperkte druk.

2.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij. Zij stelt dat de verzoekende partij niet concreet en precies uiteenzet hoe zij hinder of nadelen zou ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

Zij merkt op dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat haar terrein vervuild en beschadigd zal worden door het vestigen van de tijdelijke erfdienstbaarheid terwijl die erfdienstbaarheid niet opgenomen is in de bestreden beslissing maar het gevolg is van het ministerieel besluit van 11 maart 2015.

De verwerende partij voert ook aan dat hoewel de verzoekende partij stelt beroofd te zullen worden van het genot van haar eigendom en meent dat haar eigendom een waardevermindering zal ondergaan, zij hier geen berekening van voorlegt. Bovendien stelt de verwerende partij dat de aangevoerde hinder enkel zal bestaan tijdens het uitvoeren van de werken van algemeen belang.

Tot slot voert zij aan dat de aangevoerde hinder en nadelen niet voortvloeien uit de bestreden beslissing maar uit het ministerieel besluit en dat deze problematiek bovendien burgerrechtelijk van aard is.

3.

In de wederantwoordnota zet de verzoekende partij nogmaals uiteen dat door het vestigen van de erfdienstbaarheid en ingevolge de werkzaamheden, haar terrein vervuild en beschadigd zal worden, zij beroofd zal worden van het genot van haar eigendom en een waardevermindering zal ondergaan.

4.

In haar laatste nota voegt de verwerende partij nog toe dat zij uit het arrest van 15 december 2015 inzake de schorsingsvordering en de vaststelling van de Raad hierin dat de verzoekende partij niet aangeduid heeft waar haar eigendommen zich bevinden ten aanzien van de vermeende schade-verwekkende werken, de Raad reeds geoordeeld heeft dat de verzoekende partij haar belang niet aantoonst. Verder verwijst zij opnieuw naar het verwerpingsarrest inzake de schorsingsvordering om haar kritiek te staven.

5.

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij pas in haar laatste schriftelijke uiteenzetting. Zij stelt dat geen concrete elementen worden aangehaald die aanduiden welk nadeel of welke hinder de verzoekende partij zou ondervinden van de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde-belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO in principe dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moet kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen of het risico of de vrees hiervoor voldoende aannemelijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal zij moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of vreest te ondervinden.

Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist dus niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Het volstaat dat de verzoekende partij redelijkerwijze aannemelijk maakt dat er een risico bestaat op het ondergaan van de door haar aangevoerde hinder of nadelen, rechtstreeks of onrechtstreeks.

2.

In haar verzoekschrift merkt de verzoekende partij op dat het perceel waarop zij woont, één geheel vormt met de twee percelen in de Boekhoutstraat die onder meer het voorwerp vormen van de bestreden beslissing en waar zij ook eigenaar van is. Op die percelen zullen er ingevolge de bestreden beslissing werkzaamheden plaatsvinden om een collector aan te leggen. De verzoekende partij stelt dat ingevolge die werkzaamheden er een belangrijke waardevermindering van haar eigendom zal ontstaan en dat die percelen onbeschikbaar zullen zijn voor haar ingevolge de functionele beperking die op haar percelen gelegd wordt.

Anders dan wat de verwerende partij voorhoudt, heeft de Raad nog niet over het belang van de verzoekende partij geoordeeld. In het arrest van 15 december 2015 heeft de Raad, in het kader van de ingediende schorsingsvordering, de vereiste hoogdringendheid beoordeeld en in het licht daarvan gesteld dat deze niet aanwezig is.

Het vereiste van een belang bij het beroep mag evenwel niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze worden toegepast (GwH 30 september 2010, nr. 109/2010).

Door zich te beroepen op een mogelijke waardevermindering na het uitvoeren van de vergunde stedenbouwkundige handelingen, maakt de verzoekende partij voldoende en redelijkerwijze aannemelijk dat zij, niettegenstaande de mogelijke eigendomsaantasting in eerste instantie voortvloeit uit de verklaring van openbaar nut, onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden.

De exceptie wordt verworpen.

B. Schending van artikel 16 van het Procedurebesluit

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij geeft aan dat zij geen afschrift van de bestreden beslissing bij haar verzoekschrift heeft gevoegd. Zij stelt dat de bestreden beslissing haar niet is meegedeeld per aangetekend schrijven en dat zij er dan ook niet in het bezit van was. Zij vermeldt dit ook in de begeleidende brief bij haar verzoekschrift.

2.

De tussenkomende partij roept de onontvankelijkheid van de vordering in, stellende dat artikel 16 van het Procedurebesluit geschonden is door geen afschrift van de bestreden beslissing toe te voegen bij het verzoekschrift. Volgens de tussenkomende partij vermeldt de verzoekende partij niet waarom het afschrift er niet bij zit, enkel dat de bestreden beslissing haar niet per aangetekend schrijven werd toegestuurd.

Beoordeling door de Raad

Artikel 16, 1° van het Procedurebesluit bepaalt:

“ ...

De verzoeker voegt in voorkomend geval de volgende documenten bij het verzoekschrift:
1° een afschrift van de bestreden beslissing of een verklaring van de verzoeker dat hij niet in het bezit is van een dergelijk afschrift;

... ”

Uit dit artikel blijkt dat het in principe volstaat voor de verzoekende partij om te verklaren dat zij niet in het bezit is van een afschrift van de bestreden beslissing. Gelet op het feit dat de verzoekende partij zowel in het verzoekschrift, als in de begeleidende brief bij het verzoekschrift stelt geen afschrift te hebben van de bestreden beslissing, is, in tegenstelling tot wat de tussenkomende partij beweert, artikel 16 van het Procedurebesluit, dat niet op straffe van enige sanctie is voorgeschreven, niet geschonden.

De exceptie wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept in dit middel de schending in van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet).

Na een theoretische uiteenzetting over de motiveringsplicht stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing summier en vaag gemotiveerd is en bovendien niet pertinent noch onderbouwd is. Deze kritiek betreft zij op twee onderdelen van de bestreden beslissing: a) met betrekking tot de MER-screening en b) wat betreft de grondverbetering.

Op de openbare zitting van 14 maart 2017 doet de verzoekende partij afstand van het tweede onderdeel van dit middel.

Het eerste onderdeel waarop de verzoekende partij haar kritiek uit, is de vaststelling in de bestreden beslissing dat *“redelijkerwijze aangenomen [mag] worden dat geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn op mens en omgeving”*.

De verzoekende partij merkt op dat zij niet weet wat de verwerende partij bedoelt met “redelijkerwijze” en wat zij beschouwt als al dan niet “aanzienlijke milieueffecten”. Tevens stelt zij dat de milieueffecten niet te achterhalen zijn op grond van de bestreden beslissing. Verder uit de verzoekende partij in dit onderdeel nog kritiek op het feit dat de beslissing slechts op die ene overweging gesteund zou zijn.

De verzoekende partij merkt nog op dat het agentschap voor Natuur en Bos in haar advies stelt dat er onvermijdbare en onherstelbare schade aan de natuur zal worden veroorzaakt. Tot slot wijst zij erop dat de percelen liggen in waardevol natuurgebied en habitatrictlijngebied alsook dat volgens de bodemkaart de percelen een zeer hoge grondwatertafel hebben. Het is dan ook volgens de verzoekende partij onvoldoende om louter te stellen dat het ontwerp niet voorkomt op de lijst gevoegd als bijlage I van het MER-besluit en bijlage II van de MER-richtlijn en diende er minstens een MER-screening te gebeuren.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd is. Deze omschrijft namelijk zowel waar het goed van de aanvraag gelegen is, waarom er een afwijking van de stedenbouwkundige voorschriften mogelijk is als wat de externe adviezen, het openbaar onderzoek en de ingediende bezwaarschriften over de aanvraag stellen.

Met betrekking tot de vaststelling van de verzoekende partij dat er minstens een MER-screening nodig is, verwijst de verwerende partij naar de bestreden beslissing die stelt dat het project niet voorkomt op de lijst van MER-plichtige projecten of op de lijst van de screeningsplichtige projecten volgens het MER-besluit. Verder verwijst de verwerende partij naar artikel 4.4.7, §2, eerste lid VCRO en naar de *ratio legis* van de decreetgever achter de zinsnede *“handelingen die een ruimtelijk beperkte impact hebben”*. Vervolgens wijst de verwerende partij op het feit dat die bepaling aangeeft dat de ruimtelijke impact beperkt kan zijn ingevolge de aard of de omvang van de werken.

De verwerende partij voert verder aan dat de bestreden beslissing onder meer verleend is op basis van artikel 3, §1, eerste lid, 7° van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 tot

aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, § 2 en artikel 4.7.1, § 2, tweede lid VCRO (hierna: Besluit Handelingen van Algemeen Belang) en op basis van artikel 3, §2, eerste lid, 3°, f van voormeld besluit. Volgens de verwerende partij vermeldt artikel 3, §2 deze werken die mogelijks een beperkte ruimtelijke impact hebben. De verwerende partij stelt dat zij *in concreto* uitvoerig beoordeeld en gemotiveerd heeft waarom de aanvraag een beperkte ruimtelijke impact heeft en onder die afwijkingsbepaling valt.

De verwerende partij voert aan dat uit het aanvraagdossier blijkt dat de ruimtelijke impact beperkt is vanwege de beperkte omvang en de minimale geografische verspreiding. Verder verwijst de verwerende partij naar de parlementaire voorbereiding van artikel 4.4.7, §2, eerste lid VCRO. In die voorbereiding wordt gesteld dat een project, zoals de huidige aanvraag, onder de afwijkingsbepaling kan vallen, maar dat de vergunningverlenende overheid nog steeds de mogelijke effecten dient te onderzoeken in het kader van de vergunningsaanvraag. Volgens de verwerende partij heeft zij die mogelijke effecten onderzocht en ze verwijst hiervoor naar de bestreden beslissing waarin op verscheidene plaatsen gesteld wordt dat en waarom de ruimtelijke impact beperkt is.

De stelling van de verzoekende partij dat de plannen screeningsplichtig zijn omwille van de effecten op de bestaande situatie voor mens en milieu, is niet correct volgens de verwerende partij. Zij verwijst hiervoor naar het feit dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk vermeldt dat het ontwerp niet voorkomt op de lijst gevoegd als bijlage I en bijlage III van het MER-besluit en dat dus een screening niet verplicht is. De verwerende partij merkt nog op dat de verzoekende partij niet motiveert waarom die MER-screening wel zou moeten gebeuren. De verwerende partij voert aan dat door rekening te houden met de adviezen, zij redelijkerwijze kon verwachten dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn en dat dit bovendien ook uitdrukkelijk vermeld staat in de bestreden beslissing.

Verder wijst de verwerende partij er nog op dat het onderdeel in het advies van het agentschap voor Natuur en Bos waarin vastgesteld wordt dat er natuurschade kan ontstaan, slechts betrekking heeft op een deel van de vergunningsaanvraag en dat bovendien het betrokken deel uit de vergunning geweerd is. Zij stelt dat het advies voor het overige wel gunstig was.

3.

De tussenkomende partij houdt voor dat de stelling van de verwerende partij dat het project redelijkerwijze geen aanzienlijke milieueffecten op mens en milieu heeft, correct is.

Vooreerst wijst zij erop dat het project van rechtswege niet onderworpen is aan een project-MER en ook niet screeningsplichtig is. Verder stelt zij vast dat de verwerende partij bijkomend nog heeft onderzocht of er aanzienlijke milieueffecten op mens en omgeving zouden kunnen ontstaan en deed zij dit op een afdoende manier. Zij heeft immers de potentiële hinderaspecten onderzocht, beoordeeld en een draagwijdte gegeven in het kader van de mogelijke milieueffecten. De stelling van de verwerende partij dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn, is dan ook niet kennelijk onjuist, onredelijk, onzorgvuldig en is bovendien op afdoende wijze gemotiveerd.

Verder heeft de verwerende partij volgens de tussenkomende partij voldaan aan de voorwaarden inzake het verwijzen naar adviezen ter motivering van het gebrek aan effecten op het vlak van waterhuishouding, fauna en flora. Zij mocht dan ook op de hierin vervatte motieven steunen om te besluiten dat van het project geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn.

Met betrekking tot het advies van het agentschap voor Natuur en Bos stelt de tussenkomende partij vast dat het onderdeel inzake onvermijdbare en onherstelbare schade geleid heeft tot het verwijderen hiervan uit de aanvraag en dat het advies voor het overige gunstig was.

Op basis van al die redenen kon de verwerende partij volgens de tussenkomen de partij terecht besluiten dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten waren en er geen milieueffectenrapport opgesteld diende te worden. Het feit dat enkele percelen gelegen zijn in een waardevol gebied doet hier geen afbreuk aan.

4.

In haar wederantwoordnota voegt de verzoekende partij niets toe aan haar verzoekschrift.

5.

Ook de verwerende partij en de tussenkomen de partij handhaven hun eerdere verweer en standpunten.

Beoordeling door de Raad

1.

De aanvraag van de verzoekende partij omvat het realiseren van rioleringswerken die gepaard gaan met het opbreken en herstellen van twee straten, de aanleg van fietspaden en drie terreinen voor grondverbetering. De verzoekende partij voert in essentie een motiveringsgebrek in de bestreden beslissing aan.

Het beginsel van de materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens en in feite aanvaardbare motieven moeten bestaan. Dit betekent onder meer dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld en dat de motieven pertinent moeten zijn en de beslissing naar recht moeten kunnen verantwoorden. Deze motieven moeten in de bestreden beslissing uitdrukkelijk vermeld worden.

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht dient de verwerende partij de redenen op te geven waarop zij haar beslissing steunt, derwijze dat het de belanghebbende mogelijk is met kennis van zaken tegen de beslissing op te komen. De opgegeven motieven moeten afdoende zijn.

De artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet concretiseren deze beginselen voor eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die beogen rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur.

Uit voormelde beginselen volgt dat uit de bestreden beslissing duidelijk moet blijken op welke overwegingen de verwerende partij zich heeft gesteund om de stedenbouwkundige vergunning al dan niet te verlenen, zodat de Raad bij de uitoefening van zijn opgedragen legaliteitstoezicht kan nagaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de terzake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij enkel de materiële motiveringsplicht betwist en dus, met andere woorden de deugdelijkheid van de in de bestreden beslissing aangevoerde motieven.

2.

De verzoekende partij stelt in haar (enig overblijvend) onderdeel van het middel dat de vaststelling van de verwerende partij “*dat redelijkerwijze aangenomen [mag] worden dat geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn op mens en omgeving*”, niet correct en niet transparant is. Zij kan uit de bestreden beslissing niet afleiden wat de verwerende partij bedoelt met “redelijkerwijze” en

aanzienlijke milieueffecten”, mede gelet op het feit dat er geen onderbouwde cijfers of studies worden voorgelegd. De verzoekende partij stelt op basis van die motivering niet te kunnen controleren welke de eventuele milieueffecten kunnen zijn. Tot slot meent zij dat de beslissing niet kan steunen op die ene overweging.

De zinsnede in de bestreden beslissing waarnaar de verzoekende partij verwijst, luidt als volgt:

“ ...
Wat fauna en flora betreft kan verwezen worden naar het gunstig advies met voorwaarden van het Agentschap voor Natuur en Bos.
Mede gezien dit advies van ANB en het voorwaardelijke gunstig advies van de waterbeheerder mag redelijkerwijs aangenomen worden dat geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn op mens en omgeving.
...”

De verwerende partij verwijst naar het advies van het agentschap voor Natuur en Bos en het advies van de dienst Waterlopen. Zij neemt deze adviezen integraal in de bestreden beslissing op waardoor ze kenbaar worden voor de aanvrager en derde-belanghebbenden (motivering door verwijzing) en besluit op grond van die twee adviezen dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn op mens en omgeving.

Een vergunningverlenende overheid kan haar beslissing motiveren door verwijzing naar een advies op voorwaarde dat:

- de inhoud van het advies kenbaar is voor de bestuurde;
- het advies zelf afdoende gemotiveerd is;
- de inhoud van het advies wordt bijgetreden in de uiteindelijke beslissing;
- er geen tegenstrijdige adviezen zijn;
- het advies waarnaar verwezen wordt inhoudelijk en naar wijze van totstandkoming zorgvuldig is.

De Raad stelt vast dat aan alle voorwaarden is voldaan.

De verzoekende partij houdt niet voor dat de adviezen niet afdoende of onzorgvuldig zouden zijn gemotiveerd, noch dat ze kennelijk onredelijk zouden zijn.

Tevens treedt de verwerende partij de inhoud van het advies bij in de bestreden beslissing. De verzoekende partij uit echter kritiek op de bestreden beslissing omdat het advies van het agentschap voor Natuur en Bos stelt dat er onvermijdbare en onherstelbare schade aan de natuur zal worden veroorzaakt en de verwerende partij hierover diende te motiveren. De Raad stelt echter samen met de verwerende partij en tussenkomende partij vast dat het deel waarvoor negatief werd geadviseerd omwille van de impact op de natuurwaarden (buffergrachten in de Beurtstraat) uit de vergunning wordt gesloten om op die wijze tegemoet te komen aan die vaststelling van het agentschap voor Natuur en Bos. Voor het overige is het advies wel gunstig. De verwerende partij treedt bijgevolg ook de inhoud van het advies bij in de bestreden beslissing.

De verwerende partij heeft derhalve voldaan aan de op haar rustende motiveringsplicht en de verzoekende partij kan de draagwijdte van de overweging inzake de aanzienlijke milieueffecten uit de vermelde adviezen halen.

3.

De verzoekende partij houdt eveneens voor dat de aanvraag screeningsplichtig is en dat er op dit vlak in de bestreden beslissing ook een motiveringsgebrek is.

De door de verzoekende partij bekritiseerde zinsnede maakt deel uit van de paragraaf 'MER-screening'.

De volledige beoordeling luidt als volgt:

“ ...

MER-screening

Het ontwerp komt niet voor op de lijst gevoegd als bijlage I van het Project-MER-besluit en evenmin op de lijst gevoegd als bijlage III van het Project-MER (zie ook bijlage II van de Europese richtlijn 85/337/EEG).

Geluidshinder zal slechts tijdelijk optreden tijdens de uitvoeringswerken.

Geurhinder moet door correct gebruikte en onderhouden machines beperkt.

Wegeniswerken zullen tijdelijk voor hinder zorgen. Deels afgesloten wegen en/of omleidingen moeten de bereikbaarheid van elke locatie toch nog mogelijk maken.

Water: zie watertoets

Wat fauna en flora betreft kan verwezen worden naar het gunstig advies met voorwaarden van het Agentschap voor Natuur en Bos.

Mede gezien dit advies van ANB en het voorwaardelijke gunstig advies van de waterbeheerder mag redelijkerwijs aangenomen worden dat geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn op mens en omgeving.

...”

De Raad stelt samen met de verwerende partij vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift niet betwist dat het project niet voorkomt op bijlage I en III van het MER-besluit, zoals de bestreden beslissing stelt. Zij houdt echter voor dat die motivering niet afdoende is gezien de ligging van de percelen in waardevol natuurgebied en habitatrichtlijngebied alsook dat de percelen een zeer hoge grondwatertafel hebben volgens de bodemkaart. Volgens de verzoekende partij had er minstens een MER-screening moeten uitgevoerd zijn.

Wanneer de verzoekende partij meent dat de aanvraag niet MER-plichtig is maar wel screeningsplichtig is omwille van de effecten op de bestaande situatie voor mens en milieu, behoort het tot de stelplicht van deze verzoekende partij de redenen op te geven waarom de aanvraag screeningsplichtig zou zijn en onder welke categorie van welke bijlage bij het MER-besluit dit dan zou vallen. Door louter te wijzen op het feit dat 'de aanvraag' in bijzonder beschermde gebieden ligt, voldoet de verzoekende partij niet aan die verplichting en negeert zij bovendien de verleende adviezen die trouwens door de verwerende partij bij haar beoordeling inzake de MER-regeling wel degelijk werden betrokken. De verzoekende partij slaagt er niet in aan te tonen dat de bestreden beslissing op dit punt foutief of kennelijk onredelijk en dus onwettig zou zijn.

4.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept in het tweede middel de schending in van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het redelijkheidsbeginsel.

Zij stelt in een eerste onderdeel vast dat de uit te voeren werken zijn aangepast na het openbaar onderzoek met als gevolg een wijziging van het oorspronkelijke project en plannen. Volgens de verzoekende partij kunnen de personen die tijdens het openbaar onderzoek een bezwaar indienden, in de bestreden beslissing geen antwoord vinden of nagaan hoe er rekening is gehouden met die bezwaren. De verzoekende partij stelt dat de aanvraag opnieuw moest worden onderworpen aan een openbaar onderzoek.

Verder wijst de verzoekende partij nog op het feit dat de meeste bezwaren en adviezen dateren van 2013 terwijl de verwerende partij de bestreden beslissing pas nam in 2015. De verwerende partij diende volgens de verzoekende partij na te gaan of de plaatselijke toestand ondertussen gewijzigd was maar heeft dit niet gedaan.

In een tweede onderdeel van het middel voert de verzoekende partij aan dat de bekendmaking van de afgifte van de bestreden beslissing niet voldoet aan de verplichting tot kennisgeving van de toepasbare beroepsprocedures en zo de actieve openbaarheid van bestuur schendt. De bekendmaking verwijst immers naar de artikelen 4.8.11 tot en met 4.8.13 van de VCRO terwijl de artikelen 4.8.12 en 4.8.13 VCRO reeds zijn opgeheven.

2.

De verwerende partij antwoordt vooreerst met vast te stellen dat de verzoekende partij tijdens het openbaar onderzoek geen bezwaar indiende en dan ook niet kan voorhouden dat er met haar klacht geen rekening is gehouden.

Vervolgens merkt zij op dat er beperkte wijzigingen zijn doorgevoerd omwille van de voorwaarden die uit de externe adviezen zijn gekomen en de ingediende bezwaren tijdens het openbaar onderzoek. Die wijzigingen zijn correct gebeurd overeenkomstig artikel 4.3.1, §1, tweede en derde lid VCRO en houden bovendien net een inkrimping in van de voorgenomen werken.

Verder wijst de verwerende partij er op dat de verzoekende partij in haar argumentatie niet aangeeft wat de gewijzigde situatie wel zou zijn, waardoor een nieuw openbaar onderzoek nodig zou zijn.

Tevens stelt de verwerende partij dat het haar niet kwalijk genomen kan worden dat zij rekening houdt met de ingediende bezwaren en de adviezen.

Met betrekking tot de termijn tussen het openbaar onderzoek en de bestreden beslissing, stelt de verwerende partij dat het aangewezen was om te wachten op het ministerieel besluit van 11 maart 2015. Bovendien heeft zij haar beslissing genomen binnen de wettelijk voorziene termijn van zestig dagen na het advies van het schepencollege.

Inzake de in het tweede middelonderdeel aangevoerde schending van de actieve openbaarheid van bestuur en het redelijkheidsbeginsel, merkt de verwerende partij op dat de verzoekende partij het beroep instelde bij de Raad binnen de wettelijke termijn en bijgevolg op de hoogte was van de beroepsprocedure. Hierdoor verliest zij haar belang bij dit middel nu dit haar geen voordeel meer kan opleveren. Door de tijdigheid van het verzoekschrift zijn haar rechten immers niet geschonden.

3.

De tussenkomende partij stelt in haar schriftelijke uiteenzetting dat de verwerende partij niet onredelijk te werk is gegaan door de oorspronkelijk ingediende plannen beperkt te wijzigen in functie van de externe adviezen en de ingediende bezwaarschriften. Zij stelt immers vast dat artikel 4.3.1, §1, tweede en derde lid VCRO voorziet in de voorwaarden voor beperkte planwijzigingen zonder een tweede openbaar onderzoek te moeten organiseren en dat er ter zake aan die voorwaarden voldaan is.

De tussenkomende partij meent dan ook dat de bestreden beslissing op een duidelijke wijze motiveert wat de adviezen en bezwaren zijn, hoe de VCRO voorziet in de mogelijkheid tot beperkte planwijzigingen en tevens de doorgevoerde beperkte planwijzigingen exact vermeldt.

Verder voert de tussenkomende partij aan dat zij niet begrijpt hoe de verzoekende partij kan stellen dat zij geen antwoord kan vinden op de klacht in de bestreden beslissing of op basis van die beslissing niet kan nagaan hoe er rekening gehouden is met haar argumenten. De tussenkomende partij kan immers uit het verzoekschrift van de verzoekende partij niet afleiden dat zij een bezwaar zou hebben ingediend tijdens het openbaar onderzoek. Indien dit wel het geval zou zijn, merkt de tussenkomende partij op dat de bestreden beslissing rekening houdt met de ingediende bezwaren en dat er geen plicht bestaat om elke grief één voor één te beantwoorden.

Volgens de tussenkomende partij heeft de verwerende partij ook niet onredelijk lang gewacht met het nemen van de bestreden beslissing aangezien de tijdsperiode het gevolg is van het feit dat de verwerende partij diende te wachten op het advies van het college van burgemeester en schepenen.

Wat het tweede middelonderdeel betreft, merkt de tussenkomende partij op dat de verplichte vermelding van de beroepsmogelijkheden betrekking heeft op de kennisgeving van de bestreden beslissing en niet kan leiden tot de onwettigheid van de bestuurshandeling zelf. Verder wijst zij nog op het gebrek aan belang in hoofde van de verzoekende partij bij het aanvoeren van dit middelonderdeel gezien zij tijdig een verzoekschrift tot nietigverklaring met vordering tot schorsing heeft kunnen indienen en bijgevolg geen nadeel heeft ondervonden.

4.

In de wederantwoordnota van de verzoekende partij en in de laatste nota's van de verwerende en de tussenkomende partij worden geen nieuwe elementen aangebracht.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert in het eerste middelonderdeel in essentie aan dat de verwerende partij een onredelijke beslissing nam door geen nieuw openbaar onderzoek te organiseren naar aanleiding van de wijziging van de plannen.

De verzoekende partij houdt voor dat het oorspronkelijke project en de plannen gewijzigd zijn na het openbaar onderzoek en dat indieners van een bezwaarschrift tijdens het openbaar onderzoek op grond van de bestreden beslissing niet kunnen nagaan hoe er rekening is gehouden met hun bezwaren.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij geen bezwaarschrift heeft ingediend tijdens het openbaar onderzoek georganiseerd naar aanleiding van de ingediende aanvraag, zodat ze geen belang heeft om een middel aan te voeren dat er op gericht is de vernietiging uit te spreken omwille van het feit dat uit de bestreden beslissing niet kan afgeleid worden op welke wijze er rekening werd gehouden met bezwaren door andere personen ingediend.

De Raad merkt bovendien op dat de bestreden beslissing wel degelijk de ingediende bezwaren vermeldt en tevens een beoordeling van deze bezwaren.

De motiveringsplicht in hoofde van de verwerende partij is niet zo streng dat elk bezwaar woord per woord dient beantwoord te worden. Uit de beoordeling moet blijken dat de verwerende partij de ingediende bezwaren heeft ontmoet en betrokken bij haar beoordeling. De verzoekende partij betreft de beoordeling in het geheel niet in haar kritiek.

2.

De verzoekende partij houdt vervolgens voor dat gelet op het feit dat de wijzigingen een impact hebben op het aan het openbaar onderzoek onderworpen project, de verwerende partij onredelijk handelde door geen nieuw openbaar onderzoek te houden over de aanvraag, gelet op het feit dat *“de bewoordingen niet precies en duidelijk zijn en niet kan uitgemaakt worden of zij binnen het kader van de voorgestelde plannen en projecten passen”*.

Of de bestreden beslissing naar redelijkheid verantwoord is, hangt af van de beleids- en beoordelingsruimte waarover de vergunningverlenende overheid beschikt. De verwerende partij beschikt terzake over een discretionaire beoordelingsruimte. Appreciatievrijheid houdt de mogelijkheid in tot verschillende zienswijzen. Slechts een zienswijze die de grenzen van de redelijkheid te buiten gaat, kan door de Raad gesanctioneerd worden. Een kennelijke onredelijke beslissing zal slechts voorliggen wanneer de Raad dient vast te stellen dat de beslissing van de verwerende partij dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur in dezelfde omstandigheden tot dezelfde besluitvorming zou komen.

3.

Artikel 4.3.1, §1, tweede en derde lid VCRO bepaalt:

“ ...

In de gevallen, vermeld in het eerste lid, 1° en 2°, kan het vergunningverlenende bestuursorgaan de vergunning toch afleveren, wanneer het van oordeel is dat de overeenstemming van het aangevraagde met het recht en de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd kan worden door het opleggen van voorwaarden, met inbegrip van het opleggen van een beperkte aanpassing van de ter beoordeling voorgelegde plannen. Die voorwaarden kunnen niet dienen om de leemten van een onvolledige of vage aanvraag op te vangen.

Een aanpassing van de plannen, zoals vermeld in het tweede lid, is slechts mogelijk wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1° de wijzigingen doen geen afbreuk aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;

2° de wijzigingen komen tegemoet aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend of hebben betrekking op kennelijk bijkomstige zaken;

3° de wijzigingen brengen kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich mee.

...”

De memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening licht deze bepaling als volgt toe (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2371/1, 34-35):

“
...

Met het wijzigingsdecreet van 16 juli 2010 werd een aanpassing doorgevoerd aan artikel 4.3.1, §1, VCRO, waardoor ook in graad van beroep door de deputatie kleine planwijzigingen kunnen worden opgelegd, zodat aanvragers geen nieuwe aanvraag moeten indienen. De voorwaarde dat de aanpassing enkel betrekking mag hebben op kennelijk bijkomstige zaken werd toen behouden, maar maakt het oplossingsgericht vergunnen in de praktijk vaak onmogelijk.

2. Teneinde de vergunningverlenende overheid op dat vlak meer mogelijkheden te bieden, wordt artikel 4.3.1, §1, tweede lid, VCRO, aangepast, zonder dat wordt geraakt aan de essentiële elementen van de rechtsbescherming van derden.

Een aanpassing van de plannen wordt volgens het aangepaste artikel 4.3.1, §1, VCRO, mogelijk wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1° de wijzigingen doen geen afbreuk aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;

2° de wijzigingen komen tegemoet aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend;

3° de wijzigingen brengen kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich mee.

Op deze manier maakt het decreet op een evenwichtige wijze het oplossingsgericht vergunnen mogelijk, waarbij zowel de belangen van derden als de belangen van de aanvrager worden gevrijwaard. [...]

4. De SARO stelt verder terecht vast dat via voorliggende wijziging van de VCRO niet geregeld wordt in welke zin planaanpassingen mogelijk zijn als er geen openbaar onderzoek vereist is.

Het decreet wordt dan ook aangepast in die zin dat een aanpassing van de plannen, slechts mogelijk is wanneer:

1° de wijzigingen geen afbreuk doen aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;

2° de wijzigingen tegemoetkomen aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend ‘of betrekking hebben op kennelijk bijkomstige zaken’;

3° de wijzigingen kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich mee brengen.

Door deze toevoeging wordt duidelijk dat beperkte aanpassingen mogelijk zijn op initiatief van het vergunningverlenend bestuursorgaan, maar dat ook hier een grens staat op wat mogelijk is zonder tweede openbaar onderzoek.

...”

De mogelijkheid om via voorwaarden en planaanpassingen toch een vergunning in overeenstemming te brengen met het recht of met de goede ruimtelijke ordening, is een uitzonderingsregeling en moet restrictief geïnterpreteerd worden. De parlementaire voorbereiding stelt immers: “(...)uitzonderlijk toch een vergunning (kan) worden verleend indien de regelmatigheid of de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening kan worden gewaarborgd door middel van het opleggen van een voorwaarde (...)” (Parl.St. VI. Parl. 2008-09, 2011/1, 128).

Met de decreetswijziging van 2014 blijkt het de bedoeling van de decreetgever geweest om in het kader van oplossingsgericht vergunnen het vergunningverlenende bestuursorgaan de mogelijkheid te laten plannen beperkt aan te passen voor zover aan de voorwaarden van artikel 4.3.1, §1, derde

lid VCRO wordt tegemoet gekomen. Planaanpassingen die niet aan het derde lid voldoen, zullen in principe de organisatie van een nieuw openbaar onderzoek vergen.

4.

De bestreden beslissing stelt met betrekking tot de wijziging van de plannen:

“ ...

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen: Aquafin heeft de plannen aangepast naar aanleiding van de geformuleerde bezwaren.

... ”

Aan de 3 voornoemde voorwaarden is voldaan. De beperkte wijzigingen zijn doorgevoerd naar aanleiding van de resultaten van het gevoerde openbaar onderzoek, geformuleerde adviezen en schenden geen rechten van derden:

- *In de Beurtstraat werden in de oorspronkelijke plannen buffergrachten voorzien aan de zuidzijde van de rijweg. Omwille van onderstaande redenen werden deze buffergrachten uit het dossier verwijderd:*
 - *Het Agentschap Natuur en Bos een gunstig advies verleend voor het project, met uitzondering van de buffergrachten in de Beurtstraat.*
 - *Bezwaarschriften ingediend in kader van deze buffergrachten in de Beurtstraat.*
 - *Indien deze buffergrachten niet worden aangelegd, wordt er nog steeds voldoende buffering gerealiseerd om te voldoen aan de voorwaarde opgelegd door de dienst waterlopen van provincie Vlaams-Brabant:*
 - *Opgelegd te realiseren buffervolume: 1.283 m³*
 - *Gerealiseerd buffervolume: 1.440 m³ (excl. Buffergrachten beurtstraat)*
- *In de Boekhoutstraat tussen dwarsprofielen 11 en 18 werd de ligging van de nieuwe DWA-collector verschoven om het drainagestelsel in het landbouwperceel zoveel mogelijk te vrijwaren. Concreet houdt dit in dat de collector over een grotere lengte onder de rijweg ligt en waar de collector in het landbouwperceel ligt, is een bijkomende inspectieput voorzien om de grens van het perceel zoveel mogelijk te volgen.*
- *In de Boekhoutstraat, tegenover woningen nr. 17 - 27E, werd een buffergracht voorzien langsheen de rijweg. Naar aanleiding van een bezwaarschrift werd de breedte van de gracht langsheen de rijweg gereduceerd tot een klassieke baangracht. Aan de westzijde van dit perceel wordt een brede gracht voorzien om het gelijke volume te behalen.*

... ”

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing vast dat de wijzigingen tegemoet komen aan de externe adviezen en ingediende bezwaren tijdens het openbaar onderzoek. Verder toetst de bestreden beslissing de planaanpassingen aan de voorwaarden uit artikel 4.3.1, §1, derde lid VCRO. Zij vermeldt welke aanpassingen er gebeurd zijn en waarom de tussenkomen partij overgegaan is tot die wijzigingen. Tevens staat er per aanpassing beschreven op basis van welk advies of welk bezwaar deze is doorgevoerd. Verder stelt de verwerende partij nog vast dat de aanpassingen geen schending inhouden van de rechten van derden. Zij komt op basis van die redenering tot het besluit dat er sprake is van een beperkte planaanpassing.

De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij artikel 4.3.1, §1, tweede en derde lid VCRO op een kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze heeft toegepast. Zij brengt geen enkel gegeven bij waaruit zou moeten blijken dat voormelde wijzigingen van die aard zijn dat zij een schending van de rechten van derden met zich mee brengen, dan wel afbreuk doen aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening.

Het loutere feit dat de wijzigingen na het openbaar onderzoek een impact hebben op het voorwerp van de aanvraag, is niet voldoende ter weerlegging van de mogelijkheden die artikel 4.3.1, §1, tweede en derde lid biedt.

5.

Tot slot wijst de verzoekende partij in het eerste middelonderdeel nog op de termijn die zit tussen het openbaar onderzoek en het inwinnen van de adviezen in 2013 en het nemen van de bestreden beslissing in 2015.

Overeenkomstig artikel 4.7.26, §4, 3° VCRO beschikt de verwerende partij over een vervalt termijn van zestig dagen om uitspraak te doen, die ingaat de dag na ontvangst van het proces-verbaal van het openbaar onderzoek, de gebundelde bezwaren en opmerkingen en het advies van het college van burgemeester en schepenen. Het college van burgemeester en schepenen beschikt over een ordetermijn van dertig dagen om de documenten te bezorgen die ingaat de dag na het afsluiten van het openbaar onderzoek.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat het openbaar onderzoek plaatsvond van 19 november 2013 tot 18 december 2013. De overige adviezen zijn verstrekt tussen 29 oktober 2013 en 12 december 2013. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tielt-Winge adviseerde op 14 april 2015 gunstig. De verwerende partij nam de bestreden beslissing op 8 juni 2015. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing is genomen binnen de vervalt termijn van zestig dagen.

Gelet op het feit dat de bestreden beslissing is genomen binnen de vervalt termijn van zestig dagen alsook dat de verzoekende partij niet aantoont dat de plaatselijke toestand gewijzigd is of dat de inhoud van de adviezen gewijzigd zou zijn, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij niet aantoont dat geen enkel ander zorgvuldig handelend bestuur in dezelfde omstandigheden de bestreden beslissing zou hebben genomen op het gestelde ogenblik. Het redelijkheidsbeginsel is niet geschonden.

6.

Het eerste middelonderdeel wordt verworpen.

7.

In een tweede middelonderdeel roept de verzoekende partij de schending in van het redelijkheidsbeginsel doordat de bekendmaking verwijst naar de artikelen 4.8.11 tot en met 4.8.13 VCRO om te voldoen aan de verplichting tot kennisgeving van de toepasbare beroepsprocedures in het kader van de actieve openbaarheid van bestuur, terwijl de artikelen 4.8.12 en 4.8.13 VCRO op dat moment reeds opgeheven waren door het Procedurebesluit.

De vermelding van de beroepsmogelijkheden en beroepsmodaliteiten beoogt de rechtsbescherming te bevorderen, om zo de bestuurde op de hoogte te brengen van het bestaan van de beroepsmogelijkheid en de wijze waarop zij beroep kan instellen om haar rechten te vrijwaren.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het aanvoeren van dit middelonderdeel gezien de beweerde gebrekkige vermelding haar niet belet heeft om zich tegen de bestreden beslissing te verweren door tijdig beroep in te stellen bij de Raad.

8.

Het middel wordt verworpen.

VII. KOSTEN

De verzoekende partij vraagt om de verwerende partij te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding zoals voorzien in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt. De regelgeving inzake de rechtsplegingsvergoeding van het Gerechtelijk Wetboek is niet van toepassing op vorderingen voor de Raad.

Het decreet van 9 december 2016 houdende wijziging van diverse decreten, wat de optimalisatie van de organisatie en de rechtspleging van de Vlaamse bestuursrechtscolleges betreft, heeft aan artikel 21 DBRC-decreet een §7 toegevoegd waarin de mogelijkheid wordt opgenomen om, op verzoek van een partij, een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen. De Vlaamse regering heeft bij besluit van 21 april 2017 in een nieuw artikel 20/1 van het Procedurebesluit de bedragen van de rechtsplegingsvergoeding vastgesteld. Deze nieuwe bepalingen zijn slechts van toepassing op vorderingen die worden ingesteld na de inwerkingtreding van artikel 21 DBRC-decreet en dus niet op de door de verzoekende partij ingestelde vordering.

De vordering wordt verworpen zodat de verzoekende partij de in het ongelijk gestelde partij is.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv AQUAFIN is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 27 juni 2017 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Bart VOETS

Hilde LIEVENS